

@ Orchard Literary Agency

HOL VAN HARUSNYA PÁRJA?

Orchard Literary Agency

Mrena Julianna

FIARUSNYA,
A FÉL PÁR ZOKNI

@ Orchard Literary Agency

Mrena Julianna

HARUSNYA, A FÉL PÁR ZOKNI

Szert-Szabó Dorottya rajzaival

ISBN 978-963-587-399-9

Megjelent a Pagony Kiadó gondozásában 2023-ban.
1114 Budapest, Bartók Béla út 15/a
www.pagony.hu

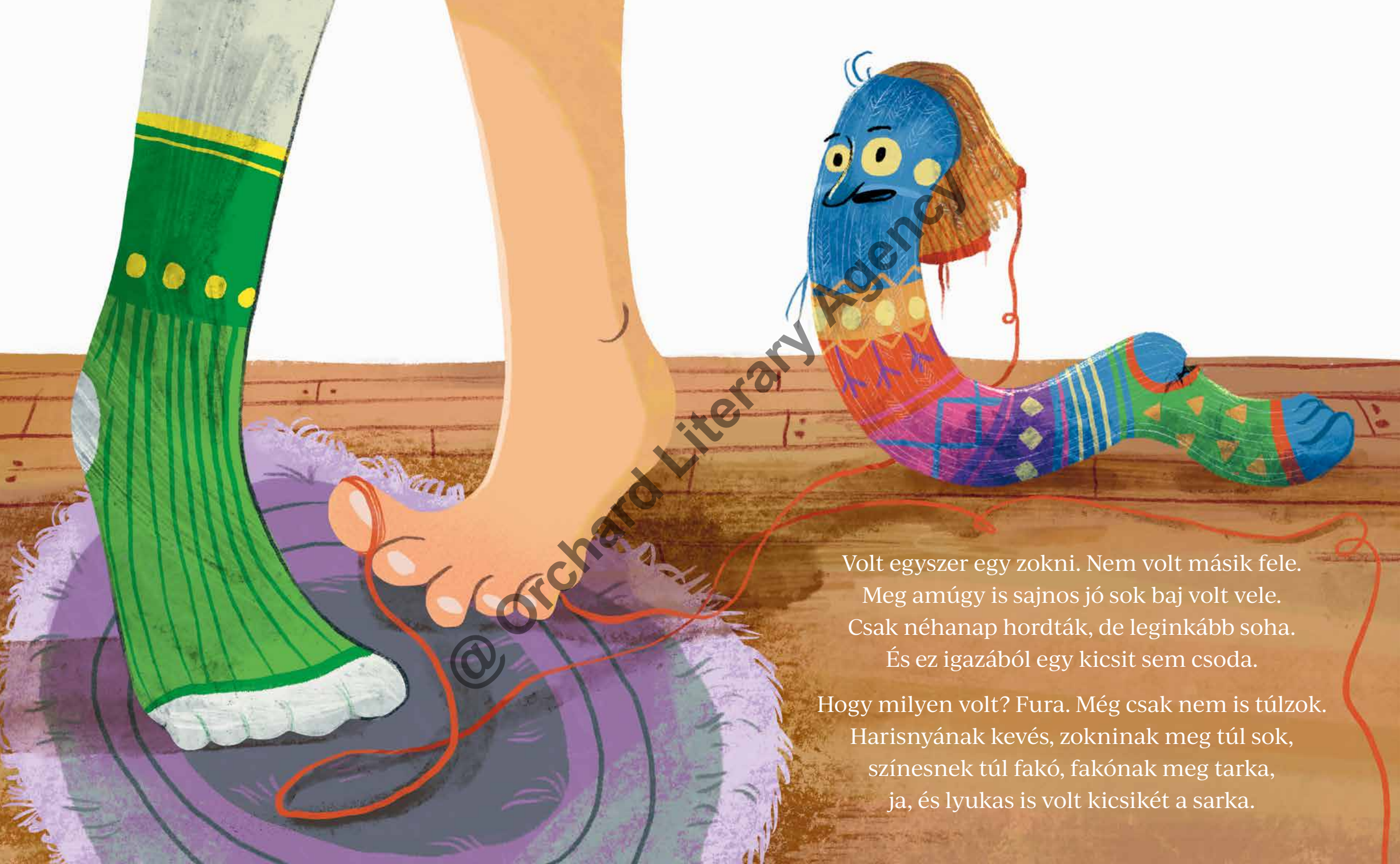
Szöveg © Mrena Julianna, 2023
Illusztráció © Szert-Szabó Dorottya, 2023
Kiadás © Pagony Kiadó Kft., 2023
Felelős kiadó: Demény Eszter és Ürögdi András
Felelős szerkesztő: Kovács Eszter
Szerkesztette: Granca Gergely
Műszaki szerkesztő: Pais Andrea
Tördelő: Gráf Dóra

Produkción munkák: Wunderlich Production Kft.
Produkción vezető: Mészáros Gabriella

Nyomás, kötés: Central Dabasi Nyomda Zrt.
Felelős vezető: Balizs Attila vezérigazgató
www.dabasinyomda.hu

@ Orchard Literary Agency

Volt egyszer egy zokni. Nem volt másik fele.
Meg amúgy is sajnos jó sok baj volt vele.
Csak néhanap hordták, de leginkább soha.
És ez igazából egy kicsit sem csoda.

Hogy milyen volt? Fura. Még csak nem is túlzok.
Harisnyának kevés, zokninak meg túl sok,
színesnek túl fakó, fakónak meg tarka,
ja, és lyukas is volt kicsikét a sarka.

Pöttyös volt, és csíkos. És hát az a helyzet,
szöszölt is, és szúrt is szerencsétlen szerzet.
Szóval... nem volt vonzó. Kell ezt még ragozni?
A Harusnya. Így hívta a többi zokni.

Senkinek se kellett, nem szerette senki,
bele is törődött ez a bús fuszekli,
csak hát szörnyen unta a lábatlankodást.
Nyilván. Ki ne unná a fiókban lakást?

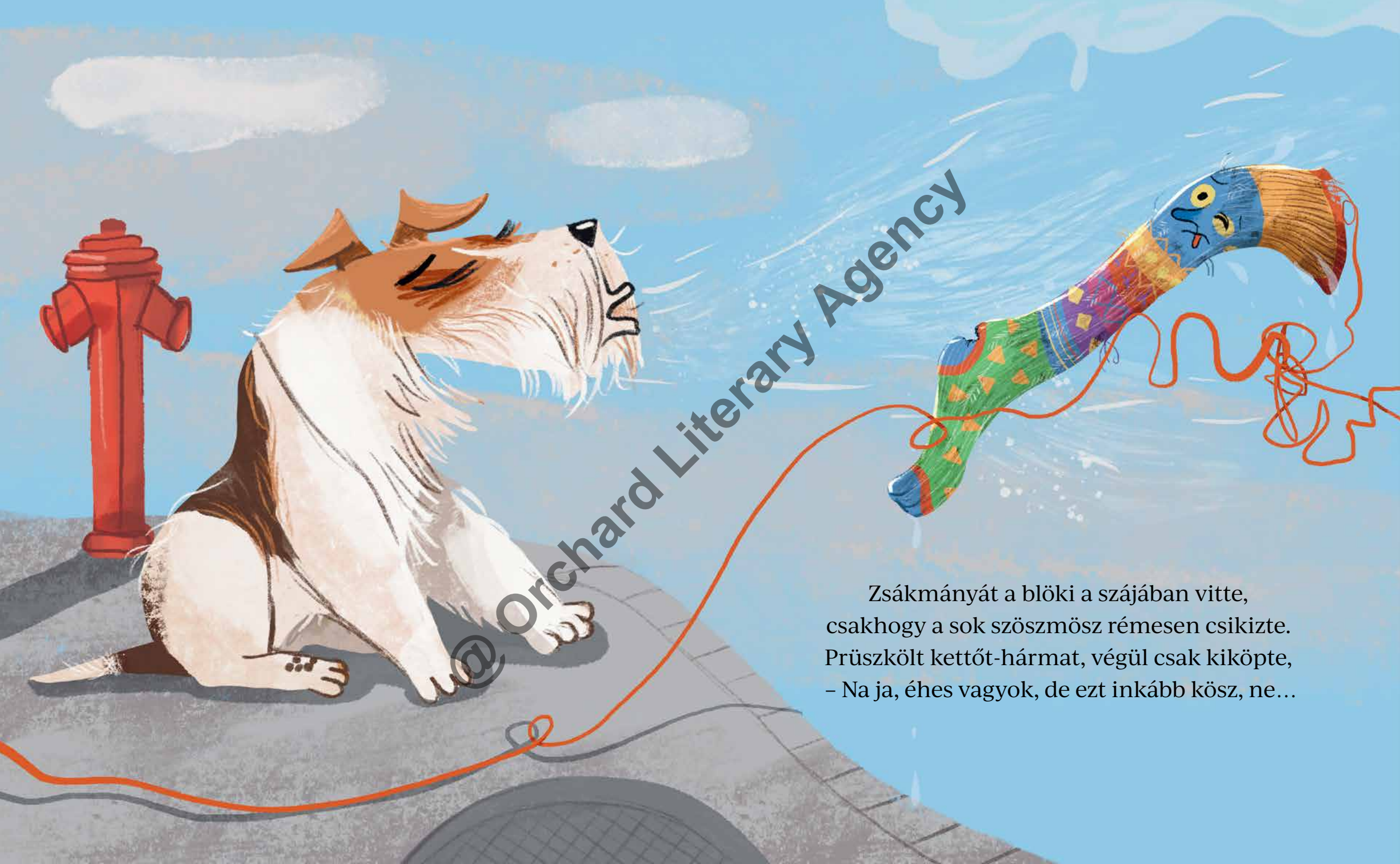
Aztán kimustrálták. Port töröltek vele.
Mondhatni, hogy ekkor lett végképp elege.
Ezt már nem, gondolta, túl rövid az élet,
nekem ennél több kell, én inkább lelépek,

kalandvagy járja át minden porcikámat,
viszlát, csókoltatom az összes porcicákat!
És mikor kirázták a konyhaablakon,
kicsusszant. Csak úgy „miért is ne” alapon.

Egy kalapon landolt, tisztos úr kobakján,
pár utcasaroknyit utazott így bambán,
majd a szél lefújta, kikötött a földön,
ez is jobb, gondolta, mint a fiókbörtön.

Elücsörgött szépen a járdaszegélyen,
viharverten, de a nagy kalandra készen.
Nem is várt hiába. Arra jött egy kutya.
– De szép színes kolbász, ráadásul potya!

Zsákmányát a blöki a szájában vitte,
csakhogy a sok szöszmöszt rémesen csikizte.
Prüszkölt kettőt-hármat, végül csak kiköpte,
- Na ja, éhes vagyok, de ezt inkább kösz, ne...

Kicsit rossz bőrben volt a Harusnya persze
(össze lett nyálazva, és be volt rezelve),
de szétnézett, s hinni szemének nem is mert,
felujjongott: végre láthatom a tengert!

Na jó, nem a tengert, valami csatornát,
de örült, hogy hullám nyaldossa az orrát.
Hurrá, vízre szállok!, lelkesedett, s menten
elmerült a kéklő nagy ismeretlenben.

Köré gyűltek rögtön a helybeli halak.
– Hát ez meg honnan jött? De különös alak!
Mégis miféle hal? Óceáni fajta?
Mintája, formája se ismerős sajna.

Azt se mondja, halló... – De nem vették zokon,
bármilyen különc is, azért mégis rokon.
– Gyere, ússzunk együtt! – biztatta a halraj.
Örült a Harusnya. Csakhogy izé, ajjaj...

Lábtempózott ugyan, taposta a vizet,
de semmit se használt a nagy igyekezet.
Jobb is, ha füttyülök inkább az egészre,
gondolta, s lesüllyedt lassan a fenékre.

Oké, vizes a víz, de meg lehet szokni,
és e tájon talán nem járt sose zokni.
Felfedező leszek! Ta-damm! Szenzáció!
Indul a nagy folyami expedíció!

Lassan araszolt csak körbenézegetve,
amikor valami ráncigálni kezdte,
aztán egy nagy erő felkapta, és hoppla,
kirepült a vízből – egy horgász kifogta.

A pecás nem tudta, mi akadt horogra,
de azt látta rögtön, hogy eléggé ronda.
El is dobta messze, s a döbrent Harusnya
a bozótba zuttyant. Elnyelte a susnya.

A vadon! A dzsungel!, örvendezett, s tényleg,
elbűvölte a táj, a pompás növényzet,
bogarak és hernyók és csigák és lepkék,
mennyi egzotikum, micsoda életkép!

Hogy ott bámészkodott szinte megigézve,
egy fényes hátú gyík tátott szájjal nézte.
– Te vagy messze földön a legcsinibb hüllő,
szép és titokzatos! Éppen hozzám illő!

Nem köntörfalazok, légy a feleségem!
Megfelezem veled minden eleségem. –
Válasz persze nem jött. S a csalódott lovag
nagy búsan el is tűnt hamar egy kő alatt.

A Harusnya lassan eggyé vált a tájjal.
Zsálya nőtte körbe, pipacs, árvalányhaj.
Eső ha áztatta, megszáradt a napon.
Nem volt rossz. De azért ment volna már nagyon.

Na szóval egy kicsit el volt épp kenődve,
és akkor egyszer csak egy láb állt előtte.
Láb, vagyis hát lábak, na meg persze ember,
A Harusnyát nézte kerekedő szemmel.

– De hisz ez egy lábtyű! Méghozzá páratlan!
Ekkora szerencse igazán váratlan.
Pöttyös is... csíkos is, s éppen jó a hossza!
Pompásan illik majd a társulatomba!

Hahó! Egy direktor áll itten előtted,
csodás zoknibábot csinálok belőled.
Akarod? Velem jössz? Leszel a színészem?
Hatalmas sztár leszel! Belőled kinézem.

A Harusnya lesett. Sztár? Pont ő? Hogy mi van?
A direktor így szól: – Csak mondj igent, fiam!
Vonzó a világhír? Csábít a színészlét? –
A Harusnya buzgón bólogatott: még szép!

Így lett az otthona a színházi kombi.
Új társai: bábok. Sok egykori zokni.
Csupa tarka minta, na és hát a színek...
nem győzte csodálni sorban mindegyiket.

Szemet varrtak neki, és száját, szép nagyot.
Egy rakás parókát és jelmezt is kapott.
Szerepet azóta eljátszott vagy százat.
Hírből se ismeri már a lámpalázat!

Őstehetség, bizony. Színpadon sincs párja.
A Zokniszínházzal a földet bejárja.
És ennyi. Nagyjából itt a mese vége.
Na jó, hát talán még egy dolgot kivéve.

Ha a fiókodban él egy öreg zokni,
amit mondjuk éppen készültél kidobni,
nézd meg kicsit jobban! Mert egy nap, meglátod,
meghódíthatja még az egész világot.

© Orchard Literary Agency

KERESS HÁROM
PÁR ZOKNIT!

MELYIK ZOKNI
LYUKAS?

Copyright Literary Agency

@ Orchard Literary Agency